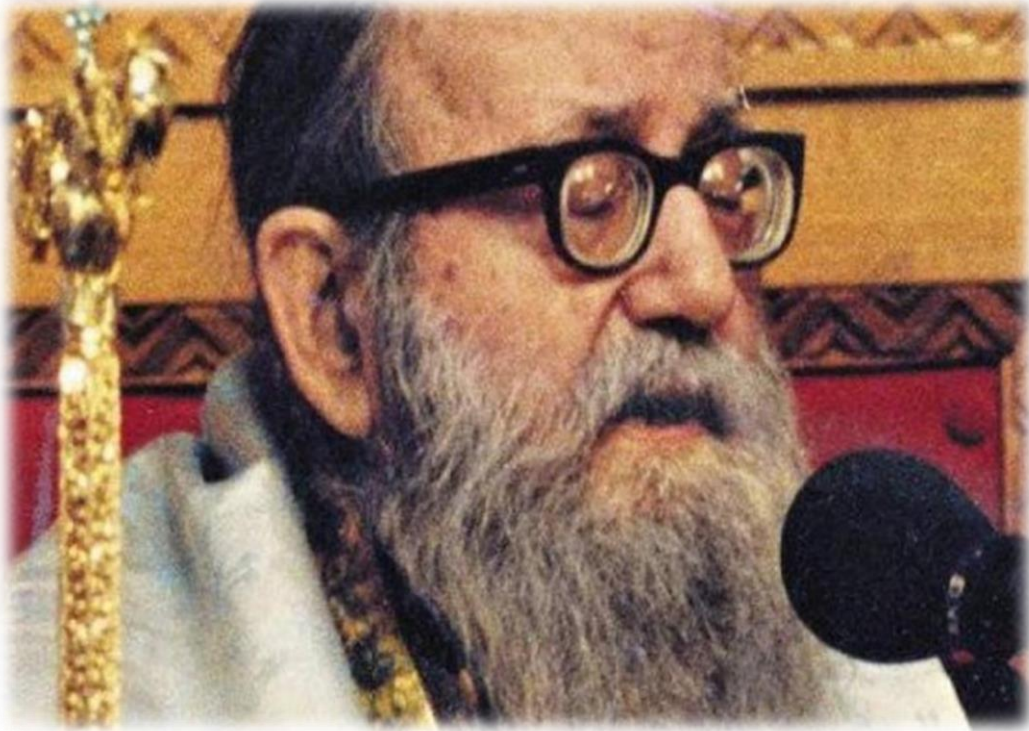

Θέλεις να δεις το Χριστό;
Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης (†)

Μεγάλες γιορτές

Ο Χριστός, αγαπητοί μου, δεν ήταν μόνο άνθρωπος, ήταν και Θεός. Και ως Θεός δεν υπάρχει στιγμή του χρόνου που να μην υπάρχει. Υπάρχει πάντοτε. Είναι αυτό που λέμε «νυν και αεί». Εμείς είμεθα στο «νυν», τώρα, ενώ ο Χριστός είναι και στο «αεί», πάντοτε· «...νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων». Ως Θεός λοιπόν είναι αιώνιος, ως άνθρωπος όμως, που εφόρεσε σάρκα, μπήκε στην ιστορία, στο χρόνο. Γεννήθηκε σε ορισμένο χρόνο και τόπο, σε ένα μικρό χωριό. Γεννήθηκε σαν ένα φτωχό νήπιο. Η Μάνα του δεν είχε πού να τον βάλει, και τον έβαλε στο παχνί των ζώων. Γεννήθηκε σε μια σπηλιά, σ' ένα στάβλο. Ποιος θα φανταζόταν, ότι το νήπιο εκείνο είναι ο βασιλεύς του κόσμου;

Πέρασαν από τη Γέννηση σαράντα ημέρες. Την τεσσαρακοστή ημέρα είχαν τότε συνήθεια, όπως και τώρα, να πηγαίνουν το βρέφος στο ναό. Το πήγαιναν για να το αγιάσουν, να το καθαρίσουν, να σαραντίσει η μάνα. Σήμερα δυστυχώς άρχισαν αυτά να μην τα προσέχουν. Αμελούν. Θυμηθείτε όμως τα λόγια μου· παιδί, που η μάνα δεν το σαραντίζει, θα γίνει τέρας. Θα γεμίσει ο κόσμος από κακούργους.

Συνήθιζαν, λοιπόν, οι Εβραίοι στις σαράντα ημέρες να φέρνουν το παιδί στο ναό, και συγχρόνως να προσφέρουν δώρα. Αν ήταν πλούσιοι, πήγαιναν ένα βόδι, ένα δαμαλάκι· αν ήταν φτωχοί, πήγαιναν ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δυο μικρά περιστέρια. Γιατί; Για να ευχαριστήσουν το Θεό, που έδωσε το παιδί. Διότι το παιδί είναι ο μπόναμάς του ουρανού, το πιο μεγάλο δώρο. Δεν πα' να 'χει το σπίτι ραδιόφωνα, τηλεοράσεις κι ό,τι άλλο θες· αν μέσα σ' αυτό δεν ακούγεται κλάμα παιδιού, κάτι λείπει. Γι' αυτό οι γονείς να ευχαριστούν το Θεό. Διότι το παιδί δεν το έκανες εσύ – λάθος έχεις. Άμα ο Θεός δεν ευλογήσει τα δέντρα, καρπό δεν πιάνουν· κι άμα ο Θεός δεν ευλογήσει τη γη, σπαρτά δεν θερίζεις. Κι άμα ο Θεός δεν ευλογήσει την κοιλιά της γυναίκας, ας πάει σ' όλους τους γιατρούς, παιδί δεν κάνει. Τα παιδιά τα δίνει ο Θεός. Γι' αυτό οι μανάδες πρέπει να φέρνουν τα παιδιά τους στην εκκλησιά όταν γίνονται σαράντα ημερών, να τα σαραντίζουν και να ευλογούνται. Αυτό έκανε η Παναγία, αυτό να κάνουμε κι εμείς.

Η Παναγία πήρε στην αγκαλιά της το Χριστό και μαζί με τον δίκαιο Ιωσήφ τον προσάτη πήγαν στο ναό του Σολομώντος. Μαζί της πήγαν κι άλλες γυναίκες πλούσιες. Τα μάτια των ανθρώπων είναι στους πλουσίους. Εκείνη ήταν φτωχιά και κανείς δεν την πρόσεχε. Αλλά τι λέω; Κάποιος την πρόσεξε. Ποιος; Ένας γέροντας που τον έλεγαν Συμεών. Τι ήταν αυτός; Αυτός διάβαζε την αγία Γραφή, διάβαζε τους προφήτες, και από 'κει έμαθε, ότι μια μέρα «θα ανατείλει ένα άστρο» στον κόσμο· έμαθε, ότι θα έρθει «ένας άνθρωπος», ο Μεσσίας, ο Λυτρωτής του κόσμου, ο Χριστός (βλ. Αριθμ. 24:17). Ο Συμεών όμως λυπόταν ότι δεν θα ζήσει να δει το Χριστό. Τέτοια λαχτάρα είχε. Και έλεγε· Θεέ μου, άφησέ με να ζήσω· ας δω το Χριστό κι ας πεθάνω!... Και ο Θεός άκουσε την προσευχή του.

Την ώρα που η Παναγία έφθανε στο ναό, ο Συμεών άκουσε φωνή· Πήγαινε τώρα στο ναό, κι εκεί θα δεις το Χριστό!... Έκανε φτερά στα πόδια ο γέροντας και νάτον στο ναό. Αλλά εκεί ήταν πολλές γυναίκες· ποια απ' όλες ήταν η Παναγία; Όπως ο Θεός φώτισε τον Ιωάννη τον Πρόδρομο και ανάμεσα στις χιλιάδες που βαπτίζονταν εκεί στο ποτάμι διέκρινε το Χριστό, έτσι εδώ το Πνεύμα το άγιο φώτισε τον Συμεών να διακρίνει το Χριστό και να καταλάβει ποια είναι η Παναγία. Και τότε πλησίασε κοντά. Τα μάτια του βούρκωσαν. Ύψωσε το βλέμμα στον ουρανό, πήρε στην

αγκαλιά του το Χριστό, έκανε την προσευχή του και είπε· «Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου εν ειρήνη...»· τώρα, λέει, ας πεθάνω· είδα το Χριστό (Λουκ. 2:29).

Μετά ο Συμεών είπε· Αυτό το παιδί θα συγκλονίσει τον κόσμο. Κανένας άλλος δεν θ' αλλάξει τον κόσμο όπως αυτό. Αυτό το παιδί άλλοι θα το αγαπήσουν και για την αγάπη του θα θυσιάσουν τα πάντα, κι άλλοι θα το μισήσουν... Και έτσι είναι. Το Χριστό ή θα τον αγαπήσεις ή θα τον μισήσεις. Και θα γίνει πόλεμος μεγάλος· οι αντίχριστοι θα τον πολεμούν, οι άλλοι θα τον λατρεύουν, και τέλος θα νικήσει ο Χριστός.

Φαντάσου τώρα το Συμεών να βλέπει ένα μικρό παιδάκι και να λέει αυτά τα πράγματα! Και τα βλέπουμε σήμερα πραγματοποιούμενα.

Κατόπιν συνέχισε προς την Παναγία· Μάνα ευλογημένη, μάνα ευτυχισμένη, αλλά και μάνα πικραμένη! Ευλογημένη, γιατί γέννησες το Χριστό. Πικραμένη, γιατί θα τον δεις τη Μεγάλη Παρασκευή να τον καρφώνουν οι αντίχριστοι, κι εσένα μαχαίρι δίκοπο θα περάσει την καρδιά σου... Αυτά είπε ο Συμεών.

Στο ναό ήταν τότε και μια γριά χήρα 84 χρονών, η Άννα. Αυτή παντρεύτηκε, έζησε 7 χρόνια με τον άντρα της, μετά χήρευσε και δεν ήλθε σε δεύτερο γάμο, δεν ξαναπαντρεύτηκε. Γιατί μια φορά παντρεύονται οι άνθρωποι. Στα παλιά τα χρόνια έτσι ήταν. Για ιδέστε και τα τρυγόνια. Έχουν αγάπη. Σκότωσε ο κυνηγός το αρσενικό; το θηλυκό δεν ζευγαρώνει πλέον με άλλο αρσενικό. Γι' αυτό λένε «αγαπιούνται σαν τα τρυγόνια». Τώρα όμως βλέπεις τον άλλο, ακόμα δεν έθαψε τη γυναίκα του και ζητάει νέα γυναίκα· και βλέπεις την άλλη, ακόμα δεν έθαψε τον άντρα της και ζητάει δεύτερο άντρα. Όχι, δεν είναι έτσι τα πράγματα. Ένας άντρας και μια γυναίκα είναι ο ιδεώδης γάμος που ευλογεί ο Χριστός.

Έτσι έζησε η Άννα. Και τώρα δεν πήγαινε από σπίτι σε σπίτι να κουτσομπολεύει και να κατακρίνει. Ήταν διαρκώς στο ναό, νήστευε, προσευχόταν, υπηρετούσε το Θεό και διάβαζε τη Γραφή. Κι όταν είδε το Χριστό στην αγκαλιά του Συμεών, έτρεξε κι αυτή κοντά, δοξολογούσε το Θεό και κήρυττε το Χριστό στους προσκυνητές.

Αυτή είναι, αγαπητοί μου, η εορτή της Υπαπαντής. Μπορεί τώρα κάποιος να πει· Αχ, πόσο ήθελα κι εγώ να ζούσα τότε και να δω το Χριστό!... Υπάρχει σήμερα τέτοια λαχτάρα; Επιθυμούμε να δούμε το Χριστό, όπως ο Συμεών και η Άννα;

Αλλ' αν ζητούμε αυτό, το έχουμε. Υπάρχει τρόπος να δεις το Χριστό. Πού να τον δεις; Εδώ. Δεν είναι ανάγκη ούτε στα Ιεροσόλυμα να πας, ούτε στα ουράνια ν' ανεβείς, ούτε οράματα να δεις. Μπορείς να δεις το Χριστό στην Εκκλησία! Απίστευτο, αλλά αληθινό.

Τα παλιά τα χρόνια, που οι άνθρωποι ήταν άγιοι, ας μην είχαν σχολεία, είχαν όμως Θεό. Έρχονταν στην εκκλησία, κι όταν έβγαινε το δυσκοπότερο – δεν είναι ψέμα – έβλεπαν το Χριστό, την Παναγία, αγγέλους και αρχαγγέλους· γιατί είχαν μάτια αγγελικά. Εμείς τώρα έχουμε μάτια κτηνώδη (μάτια σκύλου, μάτια χοίρου, μάτια τίγρεως, μάτια λιονταριού). Και τέτοια μάτια δεν είναι άξια να βλέπουν τέτοια οράματα. Όταν τα χέρια και τα κορμιά είναι ακάθαρτα, τότε και τα μάτια είναι αμαρτωλά και ανάξια. Για να δεις το Χριστό, πρέπει να 'χεις καθαρή την καρδιά (βλ. Ματθ. 5:8).

Εδώ είναι ο Χριστός. Όσα λέει ο παπάς κι ο ψάλτης, όλα είναι λόγια του Χριστού. Μα δεν τα καταλαβαίνουμε. Γιατί αν πάρεις μια κιθάρα ή ένα βιολί και πας και παίξεις σ' ένα στάβλο, τα γαϊδούρια δεν καταλαβαίνουν τη μουσική σου· αυτά θέλουν σανό. Και αν μπροστά στα γουρούνια πετάξεις διαμάντια, δεν συγκινούνται· αυτά θέλουν λάσπη και ακαθαρσία. Και οι άνθρωποι σήμερα δεν θέλουν διαμάντια και πολύτιμα πράγματα· θέλουν ψευτιές, που έχει το ράδιο και η τηλεόραση. Εκεί το αυτάκι μας και εκεί τα μάτια μας, ώρες ολόκληρες, να δούμε κορμιά γυμνά, ν' ακούσουμε τραγούδια αισχρά...

Αδέρφια μου, δεν λέω ψέματα. Σας λέω την αλήθεια, που κι αν εμείς την αρνηθούμε, κι αυτές οι πέτρες θα τη φωνάξουν· ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός! Όπου είναι ο Χριστός, είναι η αλήθεια· όπου λείπει ο Χριστός, είναι το ψέμα. Όπου είναι ο Χριστός, είναι η δικαιοσύνη, η λευτεριά, η αγάπη, η ειρήνη, ο παράδεισος· όπου λείπει ο Χριστός, είναι η αδικία, η σκλαβιά, το μίσος, ο πόλεμος, η κόλαση. Διαλέξτε και πάρτε. Κλείστε τα ραδιόφωνα, κλείστε τις τηλεοράσεις, κι ανοίξτε την καρδιά σας

να μπει ο Χριστός, να δείτε το Χριστό· ον, παιδιάς Ελλήνων, υμνείτε και υπερυψούτε εις πάντας τους αιώνας· αμήν.

**Ομιλία στον Ι. Ναό Αγίου
Βασιλείου Φιλώτα – Αμυνταίου την 2-2-1975.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>